

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

109. An Confessarius, si petat à superiore regulari potestatem absolvendi
alique[m] à reservatis, si neget, possit pœnitente[m] illum absolvere pro
illa vice? Et difficultas est circa prædicta[m] ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

tam Decretum, quam declaratio loquuntur de iis Confessariis, qui saecularium confessiones audiunt, & ideo sub iis saecularibus non comprehenduntur illi, qui Claustrum sunt statim ingressuri. Cum eo tempore ego novitiorum curam haberem, consulo super hoc Anselmum à Monopolo, tunc Ordinis nostri in Curia Romana Procuratorem, qui postea ad dignitatem Cardinalitiam promotus fuit, & de mente eiusdem Clem. VIII. respondit, praefatos novitios absolvi posse a casibus Episcopo reteruatis eo modo, quo absolvi poterant prius, quam memoratum Decretum emanasset. Ita Vecchius.

RESOL. CIX.

An Confessarius, si petat à Superiore Regulari potestatem absolvendi aliquem à reteruatis, si neget, possit poenitentem illum absolvere, pro illa vice?

Et difficultas est circa praedictam dictionem, pro illa vice, an intelligenda sit pro vna vice tantum?

Et an, si Confessarius petat à Superiore Regularium licentiam absolvendi à reteruatis aliquam personam particularem, possit etiam illum absolvere à peccatis reteruatis commissis post licentiam obtentam pro prima vice?

Et quid, si talis licentia fuerit obtenta à poenitente? Et si Confessarius eam petat pro vna persona, an possit ea uti pro sua persona?

Et an Regulares possint sine licentia suorum Praetorum semel absolvi ab omnibus reteruatis, & censuris, imò, & dispensari in irregularitatibus excepto homicidio, & mutilatione voluntaria? Ex part. 3. tr. 2. Resol. 126.

Sup. hoc in Ref. seq. & in tom. 1. tr. 3. Ref. 39 §. 3. prope finem, à vers. Lo. misimo. & seq. & ibi in R. 160. & in tom. 4. tr. 8. R. 43. §. Vn. de.

§. 1. Respondent aliqui probabiliter, quod Superior requisitus à pio, & docto Confessario, nempe à confessario approbato, & exposito ad confessiones, ad absolvendum suum subditum ab aliquo reteruato, ut ipse absque iusta causa licentiam neget, posse dictum Confessarium ab eo peccato reteruato illum absolvere, quando instat necessitas communicandi, aut celebrandi, & scandalum adest, nisi communitet, vel celebret; & in hoc casu talis Confessarius absoluit ex licentia Provincialis, Generalis, vel Papae. Caeteras rationes videbis apud Fagundez *praecept. 3. lib. 3. cap. 9. num. 171. Henriquez lib. 3. capite 13. num. 6. & alios*, licet contrariam sententiam teneant Suarez *de Relig. tom. 4. lib. 2. cap. 19. num. 30. & alij*. Sed quidquid sit de hac opinione, hodie extat decisio Pauli V. quam refert Naldus in *summa verb. Religiosus*, num. 44. vbi Sanctitas sua deinceps declaravit, ut si huiusmodi Regularium Confessariis casus alicuius reteruati facultatem petentibus dare Superior noluerit, possint nihilominus Confessarij illa vice poenitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, absolvere. At ex illis verbis, *huiusmodi Regularium Confessariis*, &c. putat Leone *vbi infra*, num. 40. hoc efficere non posse, nisi Confessarios domus, & Monasterij deputatos à Superiore.

Sup. hoc pro illa vice in Ref. 3 not. praeterit §. penult. & vic.

* Quae nunc est in om. tr. 4. R. 55. & in Ref. 36. & 57. & in tom. 1. tr. 3. R. 60. ex doctrina §. Accedit.

2. Verum extat difficultas circa praedictam decisionem Pauli V. an illa verba, *pro illa vice*, intelligenda sint pro vna vice tantum; Alphonfus Leone *tract. de offic. & potest. Confess. tom. 2. recollect. 6. n. 178.* docet hoc non esse certum, ut patet ex illa quaestione, an possit quis lucrari pluribus vicibus Iubilaeum extraordinarium, concedi solitum cum simili clausula, *pro hac vice*, nam multi docent (& me ipsum citant in *tract. 3. miscellan. resol. 49.*) posse eum, qui in prima hebdomada lucratus fuit Iubilaeum, etiam lucrari, & absolvi in secunda; ergo à fortiori in casu nostro; tum quia quando Pontifex indulget, ut

pro illa vice Regularis possit absolvi à reteruatis, non ponit dictionem aliquam taxativam; sicuti in Bulla Iubilaei, vbi sunt verba illa, *pro hac vice*, vnde magis videtur restringere dictionem *haec*, quam illa. Ita Leone *vbi supra*.

3. Tamen aliqui verba illa Pauli V. tantum pro vna vice intelligenda esse docent, & ideo Tamburinus *de iure Abbatum*, tom. 2. disp. 13. *que. 8. num. 3.* sic ait. Si Confessarius non habens facultatem proteruatis, illum ab Abbate pro aliquo casu petet, & Abbas concedere negaret, posset nihilominus Confessarius, *pro illa vice tantum poenitentem Regularem*, etiam facte late non obtenta, absolvere, ut concessit Paulus V. in Decretis Generalibus pro Regularium reformatione editis. Haec Tamburinus.

4. Notandum est etiam hic obiter primo, quod si Confessarius petat licentiam à Superiore Regularium absolvendi à reteruatis aliquam personam particularem, potest etiam illum absolvere à peccatis reteruatis, commissis post licentiam obtentam pro prima vice, secus si talis licentia fuerit obtenta à poenitente. Ita Barbosa *de potest. Episc. p. 2. alleg. 1. n. 9.* Leone *vbi supra de potest. Confess. tom. 2. recollect. 11. num. 183.* qui etiam *recollect. 6. num. 13.* cum Florono *de cal. reteru. c. 3 §. 1. num. 1.* notat, quod Confessarius si petat facultatem à Superiore pro vna persona, potest uti pro sua persona.

5. Nota etiam secundo, quod Regulares semel sine licentia suorum Praetorum possunt absolvi ab omnibus reteruatis, & ita obleruat Suarez *de Relig. tom. 4. lib. 2. cap. 19. num. 7.* ex quodam privilegio Minorum, qui possunt eligere de eadem Obferantia Confessorem, qui de omnibus peccatis reteruatis, & censuris possit illos absolvere; imò, & dispensare in irregularitatibus, excepto homicidio, & mutilatione voluntaria; quod privilegium cum generale sit, complectitur omnia peccata, etiam in ipsa Religione reteruata; cumque ex parte personae eligenda nullam aliam conditionem requirat, nisi quod sit eiusdem Ordinis, non videtur amplius restringenda, nec postulanda specialis licentia Praelati. Sed nihilominus probabile est, Confessorem sic eligendum, debere esse ex approbatus, & expositus à Praelato Religiosis ad audiendas confessiones suorum subditorum. Haec omnia Suarez, quae sunt valde notanda.

RESOL. CX.

An si Praelatus Regularis neget pio Confessario licentiam absolvendi subditum à Referuatis, possit admodum Confessarius illum absolvere?

Et si in dicto casu licentiam neget Praelatus, an peccet non solum contra Charitatem, sed etiam contra iustitiam? Ex p. 6. tr. 6. & Misc. 1. Ref. 56.

§. 1. Alibi affirmativam sententiam aliquos docent, sed auctore adnotari: sed novissime Fagundez *de Praeceptis Decalogi*, tom. 1. lib. 1. cap. 45. num. 15. tractans se, quod asseruerit in lib. 3. *de praecipis Ecclesiae*, cap. 9. num. 17. affirmativam sententiam esse probabilem, proliis negativae sententiae adhaeret, asserens affirmativam sententiam periculolam & improbabilem esse; sed quomodo id possit dicere nescio, cum Pontifex Paulus V. declaravit, ut si Regularium Confessariis casus alicuius reteruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarij illa vice poenitentes etiam non obtenta facultate à Superiore absolvere. Et ita praeter Coriolanum, Henriquez, & Rodriguez à Fagundez citatos, & alios à me adductos in 3. *part. tract. 1. resol. 126.* tenet etiam hanc sententiam Texeda *tom. 2. lib. 3.*